

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะต่อการประกอบอาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาถึงทักษะที่มีต่อการประกอบอาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานข่าวโทรทัศน์โดยตรง และของบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในสายงานข่าว โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ทักษะของผู้ที่อยู่ในสายงานข่าวโดยตรง ต่อการประกอบอาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย ซึ่งเป็นการศึกษาการทำงาน และข้อจำกัดในการทำงานของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ จากผู้ที่อยู่ในสายงานข่าว ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ทักษะของผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสายงานข่าว โดยเป็นบุคคลหลายสาขาอาชีพ ทั้งที่เป็นแหล่งข่าวและเคยเป็นแหล่งข่าวให้กับผู้สื่อข่าวโทรทัศน์มาแล้ว ต่อการประกอบอาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย

สรุปผลการวิจัย

ความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย

การทำงานของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์นั้น จากการศึกษาสรุปได้ว่า มีความสอดคล้องกับแนวคิดวิชาชีพนิยม ที่สุภา ศิริमानนท์ ระบุไว้ว่า งานที่ถือได้ว่าเป็นอาชีพปฎิญาณ ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นวิชาชีพนิยมนั้น ต้องประกอบด้วย การอุทิศตัว เสียสละเพื่อการทำงาน เป็นผู้ที่มีการศึกษาพิเศษเฉพาะ ได้รับการอบรมพิเศษเฉพาะ และต้องมืองค์กรวิชาชีพ นอกจากนี้ จิตติ ดิงศภัทย์ ได้ระบุไว้เช่นกันว่า วิชาชีพมีคติดอยู่ 3 ประการคือ เป็นองค์กรที่จะต้องทำหน้าที่ทั้งในทางควบคุมและในทางคุ้มครองส่งเสริมวิชาชีพ มีการศึกษาอบรมในวิชาการ และต้องมีเจตนารมย์เพื่อบริการประชาชน

ดังนั้นการที่ผู้ที่อยู่ในสายงานข่าวโดยตรง และผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสายงานข่าว มีทักษะที่ตรงกันคือ

1. ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทยส่วนใหญ่เป็นเด็กรุ่นใหม่ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ชยัน อุดมทุน ทุ่มเท อุทิศตนให้กับการทำงาน มีการแข่งขัน ทำให้การเสนอข่าว มีความรวดเร็ว ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ทุกช่องต้องการ
2. ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทยในปัจจุบัน มีทั้งที่จบการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์โดยตรง ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐาน และมีการเตรียมพร้อมในการเข้าสู่วิชาชีพ สำหรับผู้สื่อข่าวอีกส่วนหนึ่งแม้ว่าจะไม่ได้จบการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ แต่สามารถนำความรู้เฉพาะที่ศึกษามาใช้ประโยชน์กับงานข่าวโทรทัศน์ได้ เช่น จบการศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ เป็นต้น แต่ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์กลุ่มนี้ จะต้องได้รับการฝึกอบรม อาทิ ด้านการเขียนข่าว และการจับประเด็น ก่อนที่จะเริ่มทำงานผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ นอกจากนี้สถานีโทรทัศน์แต่ละแห่ง ยังได้มีการอบรมผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ของตัวเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้สื่อข่าวของแต่ละสถานี
3. ปัจจุบันมีการจัดตั้งสมาคมวิชาชีพสำหรับผู้ทำงานข่าวโทรทัศน์โดยตรงขึ้นมาแล้ว แต่สมาคมดังกล่าวยังไม่มียุทธศาสตร์ต่อการพัฒนาวิชาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์อย่างเต็มที่ โดยเป็นการจัดตั้งขึ้นเพื่อหาทุนไว้ใช้เป็นสวัสดิการของสมาคม ซึ่งสมาคมวิชาชีพที่จัดตั้งขึ้นควรมีความเข้มแข็ง โดยปรับปรุงบทบาทในการดูแล และตรวจสอบการทำงานของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์อย่างจริงจังกว่าที่เป็นอยู่

จึงสรุปได้ว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย สอดคล้องกับความเป็นวิชาชีพยังไม่สมบูรณ์นัก แม้ว่าผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ของไทยมีการทุ่มเทให้กับงานข่าว แต่สำหรับด้านการศึกษา ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ของไทยไม่ได้จบศึกษาด้านนิเทศศาสตร์มาโดยตรงทุกคน โดยทัศนะของทั้งผู้บริหารสถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งเห็นว่า ผู้ที่เรียนนิเทศศาสตร์ซึ่งเป็นศาสตร์เฉพาะด้าน ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐาน พร้อมที่จะเข้าสู่วิชาชีพนี้ แต่ในทางปฏิบัติจริงเมื่อเปิดรับสมัครบุคคลเข้าทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าว สถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งก็เปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่ได้จบการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ให้สามารถเข้ามาทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าวได้ เพราะมองไปถึงความรู้เฉพาะด้านของบุคคลเหล่านี้ที่จะทำงานในสายข่าวต่าง ๆ ได้อย่างเจาะลึก แต่ขณะเดียวกันผู้ที่เป็นแหล่งข่าวกลับมองว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ควรจบการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์โดยตรงมากกว่า และควรได้รับการอบรมให้เชี่ยวชาญในสายข่าวที่รับผิดชอบ ส่วนองค์กรวิชาชีพที่ปัจจุบันได้มีการจัดตั้งขึ้นมาแล้ว แต่ได้เน้นความสำคัญไปที่สวัสดิการของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ ซึ่งถ้าหากมีการปรับปรุงการทำงานขององค์กร

วิชาชีพ โดยเพิ่มบทบาทในทางควบคุม คุ้มครอง ส่งเสริมในวิชาชีพให้มากขึ้น ก็จะมีส่วนช่วยยก ระดับมาตรฐานของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ต่อไปในอนาคต อย่างไรก็ตาม ในขณะที่องค์กรวิชาชีพยังไม่ มีบทบาทในการควบคุมดูแลการทำงานของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ แต่ปรากฏว่ามีสถานีโทรทัศน์จำนวน 2 สถานี ได้ประกาศระงับบรรณาธิการวิชาชีพของสถานีขึ้นมา เพื่อควบคุมดูแลการทำงานของผู้สื่อข่าว ของตนเอง ได้แก่ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 (ภาคผนวก ง) และสถานีโทรทัศน์สีกอเทวี (ภาคผนวก จ)

นอกจากผลการศึกษาที่พบว่า การทำงานของผู้สื่อข่าวสอดคล้องกับความเป็น วิชาชีพดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยยังศึกษาพบว่า แม้ว่าผู้สื่อข่าวโทรทัศน์จะได้รับการศึกษาด้าน นิเทศศาสตร์มาโดยตรง หรือได้รับการฝึกอบรมก่อนเข้าทำหน้าที่ผู้สื่อข่าวแล้ว แต่ผู้สื่อข่าวเหล่านี้ ยังขาดประสบการณ์ ขาดทักษะในการทำข่าว ไม่เป็นตัวของตัวเอง จึงทำให้มีการเขียนข่าวเอนเอียง ไปตามกระแส และตกเป็นเครื่องมือของแหล่งข่าวได้ง่าย นอกจากนี้ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ของสถานีโทร ทัศน์บางช่องทำงานในระบบราชการ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ยังยึดติดอยู่กับระบบราชการ โดยคำนึงถึงค่า ครองชีพ และค่าตอบแทนที่ได้น้อยกว่าผู้สื่อข่าวสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นที่เป็นภาคเอกชน ซึ่งจริง ๆ แล้ว การทำหน้าที่ผู้สื่อข่าวจะต้องมีความสามารถทำงานภายใต้ความกดดันทั้งหลายให้ได้ ไม่ว่าจะ เป็นความกดดันทางเศรษฐกิจ ที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ และ ความกดดันทางครอบครัว เนื่องจากภาระหน้าที่อาจทำให้มีเวลาอยู่กับครอบครัวน้อยเกินไป และ ยังจะต้องทำงานด้วยความรวดเร็วและถูกต้องในเวลาอันจำกัด

โดยปกติเมื่อผู้สื่อข่าวโทรทัศน์หาข่าวเสร็จแล้ว จะเป็นผู้รวบรวมประเด็นและเขียน ข่าวด้วยตนเอง เพื่อส่งให้กองบรรณาธิการพิจารณานำเสนอออกอากาศ แต่ปรากฏว่ามีผู้สื่อข่าว โทรทัศน์บางช่อง ที่ไม่ต้องเขียนข่าว เพียงส่งหัวข้อข่าว และประเด็นความสำคัญของข่าวเข้าไปยัง กองบรรณาธิการ หลังจากนั้นกองบรรณาธิการจะเป็นผู้รวบรวมประเด็น และเรียบเรียงเป็นข่าว เพื่อนำเสนอออกอากาศต่อไป ซึ่งวิธีปฏิบัติเช่นนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นการขัดกับหลักการของ ความเป็นวิชาชีพ ทำให้ความเป็นผู้สื่อข่าวอาชีพหายไป เพราะไม่ต้องรับผิดชอบต่อข่าวที่ได้ทำมา นอกจากนี้การคัดเลือกผู้สื่อข่าวเข้ามาทำงาน ตามที่ได้มีการศึกษา ก็มีการคัดสรร กลับกรองผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการเขียนข่าว จับประเด็น และมีประสบการณ์มาเป็นอย่างดี แต่เมื่อเข้ามา ทำงานแล้วเป็นเพียงผู้ส่งประเด็น ไม่ได้เขียนข่าวด้วยตัวเอง ก็ไม่น่าถึงกับต้องใช้บุคคลที่มีการ ศึกษาเฉพาะ หรือมีประสบการณ์มาแล้ว

คุณสมบัติของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย

สำหรับการศึกษาคั้งนี้พบว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทยในทัศนะของแหล่งข่าวนั้น เป็นผู้มีความตั้งใจที่จะเข้าสู่วิชาชีพ จึงมีความกระตือรือร้น และขยัน แต่ผู้สื่อข่าวยังมองข้ามความสำคัญในการศึกษาประเด็นข่าวให้ลึกซึ้ง เพื่อให้การเสนอข่าวเกิดความแม่นยำ ถูกต้อง รวมทั้งผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทยสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ ตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากผู้สื่อข่าวโทรทัศน์มีเวลาอันจำกัดในการทำงาน และสุดท้ายผู้สื่อข่าวโทรทัศน์จะต้องสามารถรายงานข่าวได้ด้วยตนเองด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของผู้บริหารงานข่าวของสถานีโทรทัศน์ที่ต้องการผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ที่มีใจรักงานข่าว มีความเสียสละ ทุ่มเทให้กับงาน มีความขยันในการหาความรู้ให้กับตัวเอง มีความสามารถในการคาดการณ์ข่าวได้ โดยมีฐานข้อมูลที่แน่นนอน มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ และสามารถรายงานข่าวได้ด้วยตนเอง

ความมีจริยธรรมของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยเน้นไปที่เรื่องของการรับสินบนของผู้สื่อข่าว โดยทั้งผู้ที่อยู่ในสายงานข่าวโดยตรง และผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสายข่าว มีการตีความคำว่า "สินบน" ว่าเป็นการให้เงิน หรือสิ่งของ และมีเงื่อนไขในการเสนอข่าว เพื่อให้เกิดผลในเชิงบวกแก่ผู้ให้เงิน หรือสิ่งของนั้น ส่วนการให้เงินหรือสิ่งของเป็นของขวัญตอบแทนในการไปทำข่าว โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ เรียกว่า "สินน้ำใจ" ซึ่ง ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไม่ควรรับเงิน หรือสิ่งของใด ๆ จากแหล่งข่าว เพราะจะทำให้เกิดอคติในการทำข่าวและการเสนอข่าว ซึ่งการให้เงินหรือสิ่งของของแหล่งข่าว แม้จะถือเป็นสินน้ำใจ ก็อาจแฝงด้วยเงื่อนไข หรือข้อผู้พันในการนำเสนอข่าวให้ส่งผลบวกแก่แหล่งข่าวนั้น ๆ และที่ผ่านมาพบว่ามี การให้เงินหรือสิ่งของแก่ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์แทบทุกสายข่าว เนื่องจากแหล่งข่าวมีความเข้าใจผิดว่า การเชิญผู้สื่อข่าว โทรทัศน์ไปทำข่าวต้องมีค่าใช้จ่าย หรือสิ่งตอบแทน ไม่เช่นนั้นผู้สื่อข่าวอาจจะไม่ไปทำข่าว หรือไม่นำข่าวนั้นออกอากาศ จึงเป็นเรื่องที่ยากที่จะทำให้การให้เงินแก่ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ของแหล่งข่าวหมดไป

ขณะเดียวกัน ในส่วนของผู้บริหารงานข่าว หากพบว่ามีผู้สื่อข่าวโทรทัศน์คนใดรับเงิน หรือสิ่งของจากแหล่งข่าว ผู้บริหารของแต่ละสถานีจะทำการสอบสวน และมีการลงโทษ ซึ่งโทษสูงสุดคือ ไล่ออก เพราะการรับสินบนไม่ว่าจะมากในรูปแบบใด จะส่งผลให้มีอิทธิพลเหนือความ

สำนึกในความเป็นธรรมและความเป็นกลาง แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะเป็นกรยากที่จะห้ามไม่ให้ แหล่งข่าวให้เงินหรือ สิ่งของแก่ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ แต่ผู้วิจัยเห็นว่า จริง ๆ แล้ว อยู่ที่สำนึกของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์แต่ละคน และนโยบายที่เข้มงวดของทางสถานี ที่จะเอาจริงเอาจังเรื่องนี้อย่างไร หากมีการลงโทษกันอย่างจริงจัง เชื่อว่าการรับเงินและสิ่งของจากแหล่งข่าวก็จะลดลง และต่อไปแหล่งข่าวก็จะมีใจที่ถูกต้องว่าการไปทำข่าวของผู้สื่อข่าว โทรทัศน์ ไม่ต้องการเตรียมเงินหรือ สิ่งของไว้ให้

นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์บางส่วน มีการจับกลุ่มกันทำ รายการวิทยุด้วย โดยใช้ข้อมูลข่าวจากที่ทำงานข่าวโทรทัศน์เป็นหลัก ไปเป็นเนื้อหาในรายการวิทยุ และมีการขอเงินทุนในการทำรายการวิทยุดังกล่าวจากนักการเมือง ซึ่งการกระทำดังกล่าว จะทำให้เกิดอคติในการทำข่าวได้ เพราะการได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากนักการเมือง จะทำให้ผู้สื่อข่าวผู้นั้นเกิดความเกรงใจ ไม่กล้าที่จะเขียนข่าวไปตามความเป็นจริง ทั้งในหน้าที่หลักคือเป็นผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ และงานรายการวิทยุที่ทำเสริมรายได้ ซึ่งถือเป็นการผิดหลักการของจรรยาบรรณสื่อสารมวลชน ที่ควรปฏิเสธผลประโยชน์ใด ๆ ก็ตาม ที่จะก่อให้เกิดความสงสัยในเสรีภาพของการประกอบอาชีพ หรือทำให้เกิดการครอบงำทางความคิดในการทำหน้าที่สื่อสารมวลชน

การนำเสนอข่าวของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย

จากการศึกษาพบว่า การจะนำเสนอข่าวของผู้สื่อข่าวออกอากาศ สถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง จะต้องมีการตรวจสอบเป็นลำดับขั้นตอน จากบรรณาธิการข่าวแต่ละสาย และบรรณาธิการข่าวประจำวัน ซึ่งจะทำให้การเสนอข่าวออกอากาศไปไม่ผิดพลาด แต่การที่ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์แต่ละช่อง มีการแข่งขันกันด้านความเร็ว ที่จะนำข่าวออกอากาศ ทำให้ขาดความรอบคอบในการตรวจสอบ และนำเสนอข่าวนั้น ๆ ออกไปโดยไม่ถูกต้อง เป็นทำงานที่ผิดหลักจริยธรรมที่อิศรา อมันตกุล ได้ระบุไว้ว่า นักข่าวพึงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างในอำนาจหน้าที่ของตน เพื่อให้รายงานข่าวที่เสนอออกสู่ประชาชนมีความถูกต้อง เทียบเท่าอย่างแน่นอนที่สุด ก่อนที่จะรายงานข่าวหนึ่งข่าวใดออกไป นักข่าวพึงใช้ความรู้และความสามารถ ตรวจสอบจนกระทั่งมั่นใจว่า จะไม่ผิดพลาด

การนำเสนอข่าวของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ มีการนำเสนอความคิดเห็นส่วนตัวลงไปในข่าวด้วย โดยมีลักษณะเป็นการชี้นำ โน้มน้าวความรู้สึกของผู้ชม ถือว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลัก

จรรยาบรรณวิชาชีพอย่างร้ายแรง ดังที่ อิศรา อมันตกุล ได้ไว้กล่าวว่า การเสนอรายงานข่าว ถือเป็นข้อห้ามเด็ดขาดที่จะไม่แทรกแซงความคิดเห็นปะปนลงไปด้วย นอกจากนี้ สุภา ศิริมานนท์ ยังกล่าวถึงหลักว่าด้วยความจริงที่แท้จริง (Objectivity) ด้วยว่า คือการไม่สอดแทรกทรรศนะส่วนตัว หรือความรักความชังส่วนตัวลงไปในการรายงานข่าวนั้น ๆ

ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์มีการด่วนสรุปว่าบุคคลในข่าวเป็นผู้กระทำความผิด ทั้ง ๆ ที่กรณีที่เป็นข่าวอยู่นั้น ยังอยู่ในขั้นตอนของการสอบสวน ซึ่งบุคคลในข่าวนั้น เป็นเพียงผู้ต้องสงสัยเท่านั้น การกระทำดังกล่าว เป็นการสร้างสีสัน และเพิ่มความน่าสนใจให้กับข่าว ขัดกับหลักจริยธรรมที่ระบุโดยอิสรา อมันตกุล ที่ให้นักข่าวพึงระลึกว่า ในการเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น ผู้ต้องหาในคดีต่าง ๆ ยังเป็นผู้บริสุทธิ์อยู่ เว้นแต่เขาจะตกเป็นจำเลย ตามการชี้ขาดของศาลที่มีอำนาจตามกฎหมาย นักข่าวที่ดีจะไม่ด่วนประณามผู้ต้องหาว่าเป็นผู้กระทำความผิด เพื่อสร้างรสชาติตื่นเต้นในการนำเสนอข่าวของตน อย่างไรก็ตาม สำหรับการเสนอภาพข่าวอาชญากรรม จากการศึกษาพบว่า ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่มีความระมัดระวังในการเผยแพร่ภาพ ด้วยการใช้วิธีพิเศษ (spacial effect) ปิดบังภาพที่มีความโหดเหี้ยม อุจาด แต่บางครั้งก็ยังมีภาพที่ไม่เหมาะสมออกอากาศไป เนื่องจากความรีบเร่งในการนำเสนอ

การทำข่าวของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ที่ให้ช่างภาพแอบถ่ายภาพแหล่งข่าวในอิริยาบถต่าง ๆ หรือในสถานที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต เป็นการกระทำที่นอกจากจะเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้องข้อหาหมิ่นประมาทแล้ว โดยที่ผู้สื่อข่าวมักจะอ้างแหล่งข่าวเป็นบุคคลสาธารณะ ซึ่งเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง กรณีนี้ควรเป็นการนำเสนอในแง่มุมชีวิตของบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และผู้สื่อข่าวควรเป็นผู้รักษาภูมของสถานที่ที่ไปทำข่าวด้วย แต่สำหรับการแอบถ่ายในเรื่องการกระทำความผิดกฎหมาย เพื่อนำมาเสนอข่าว เป็นสิ่งที่ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์จำเป็นต้องทำ ซึ่งสิ่งที่กล่าวมา สอดคล้องกับที่ อิศรา อมันตกุล ได้ระบุไว้ว่า ปัจเจกชนทุกคนมีสิทธิที่จะป้องกันชื่อเสียง เกียรติยศ และเอกภาพของเขาไว้ สิทธิดังกล่าวพึงได้รับความเคารพจากนักข่าว โดยงดเว้นไม่เสนอข่าวอันเป็นการละเมิดเรื่องราวส่วนตัวของผู้ใด เว้นไว้แต่ได้พิจารณาเห็นแล้วว่า จะเป็นจะต้องกระทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

การที่ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ได้ข่าวจากแหล่งข่าวต่าง ๆ ซึ่งแหล่งข่าวนั้น ๆ ยังไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลที่ให้ข่าวไปได้ และไม่ยินยอมให้เปิดเผยหน้าตา หรือชื่อของแหล่งข่าว

ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์จะเก็บข้อมูลนั้นไว้เป็นฐานข้อมูลของตนเอง เพื่อไว้ใช้ในการขยายผลเรื่องดังกล่าวต่อไป รวมทั้งปกปิดแหล่งที่มาของข่าว เพื่อรักษาแหล่งข่าวไว้ไม่ให้ได้รับผลกระทบจากการให้ข่าว นอกจากนี้ ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสายงานข่าวยังเห็นว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์มีความระมัดระวังในการเสนอข่าวเยาวชนมากขึ้น โดยมีการปกป้องสิทธิของเยาวชน และเด็กผู้ตกเป็นข่าว ด้วยการเสนอชื่อเล่น ใช้นามสมมติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ของไทย มีวิธีปกปิดแหล่งข่าว สอดคล้องกับหลักจริยธรรมของสุภา ศิริมานนท์ ที่ว่าด้วยความซื่อสัตย์ ที่ต้องรักษาข่าวที่ได้ให้มัน หรือตกปากรับคำกับแหล่งข่าว หรือผู้ให้สาร ว่าจะต้องไม่เปิดเผยแหล่งข่าวโดยเด็ดขาด อย่างไรก็ตาม ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และกระบวนการทำข่าวที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอน คือบรรณาธิการข่าวมีความเชื่อมั่นต่อผู้สื่อข่าวที่ไม่มีประสบการณ์มากเกินไป ทำให้ขาดการตรวจสอบ หรือเพิกเฉยที่จะตรวจสอบ จึงมีบ้างที่ทำให้บางครั้ง ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับที่อยู่หรือชื่อพ่อแม่ของเยาวชนที่ตกเป็นข่าว ซึ่งส่งผลเสียต่อตัวเยาวชนผู้นั้น และผู้ใกล้ชิด เมื่อข่าวนั้นถูกนำออกอากาศ

นอกจากนี้มีการการเสนอข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับเรื่องเสื่อมเสียศีลธรรมค่อนข้างมาก โดยเฉพาะข่าวพระภิกษุที่มีความประพฤติไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้สื่อข่าวมีความเข้าใจผิดว่าการเสนอเรื่องดังกล่าว จะได้รับความสนใจจากผู้ชมมากกว่าการเสนอข่าวเพื่อปลุกจิตสำนึกเรื่องศีลธรรม ซึ่งการเสนอข่าวในเชิงเสื่อมเสียศีลธรรมนั้น อิศรา อมันตกุล ระบุไว้ว่า ไม่ควรนำเสนอโดยเด็ดขาด นับได้ว่าการเสนอข่าวประเภทนี้เป็นการขัดต่อหลักจริยธรรมของนักข่าว

และผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ยังมีบทบาทในการนำเสนอข่าวที่ส่งเสริมประชาธิปไตย โดยเฉพาะในช่วงที่มีการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นนโยบายของแต่ละสถานี และการแข่งขันกับสื่อประเภทเดียวกัน โดยผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสายข่าวโทรทัศน์ให้ทัศนะสนับสนุนด้วยว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์มีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในการส่งเสริมประชาธิปไตย ซึ่งเป็นไปตามบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน ตามทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม ที่โรนัลด์ ที ฟาร์วาร์ ระบุไว้ว่า สื่อมวลชนควรจะต้องส่งเสริมประชาธิปไตย และให้ความสว่างทางปัญญาแก่สาธารณชน แต่ทั้งนี้ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทยยังมุ่งเสนอข่าวที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่ ไม่ค่อยเสนอข่าวที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นมากนัก

ส่วนการคอยเฝ้าดูรัฐบาล ซึ่งเป็นอีกบทบาทหนึ่งที่สื่อมวลชนจะต้องรับผิดชอบนั้น ปรากฏว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์มีการนำเสนอข่าวที่เป็นการประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐบาล และมีการตรวจสอบพฤติกรรมการคอร์รัปชันอย่างต่อเนื่อง

ในการเสนอข่าวของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์นั้น มีการเสนอข่าวในลักษณะถกเถียงกัน มีการสัมภาษณ์คนหนึ่ง แล้วนำคำตอบของคนนี้ไปถามอีกคนหนึ่ง นอกจากนี้มักมีการสัมภาษณ์สดทางโทรศัพท์ ให้มีการถกเถียงกันในช่วงเวลาเสนอข่าว ซึ่งการกระทำทำดังกล่าวนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสะท้อนความคิดเห็นที่แตกต่างรวมทั้งเปิดโอกาสให้ใช้สิทธิตอบโต้ ตามบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนตามทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม แต่ถ้ามองอีกแง่มุมหนึ่ง ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการไม่ให้ความเป็นธรรมกับผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ก่อน เพราะคำตอบของแหล่งข่าวผู้นั้น กำลังถูกปรับให้เป็นกระแส และเป็นประเด็นให้มีการถกเถียงเกิดขึ้นภายหลัง

และการที่บทบาทความรับผิดชอบต่อสื่อมวลชนตามทฤษฎีนี้ ผู้สื่อข่าวจะต้องให้บริการแก่ระบบเศรษฐกิจ จากการศึกษาพบว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ให้ความสำคัญกับข่าวเศรษฐกิจมาตลอด แต่ยังคงเสนอเน้นไปที่เศรษฐกิจมหภาค มากกว่าเศรษฐกิจชุมชน และยังคงเป็นการเสนอข่าวตามกระแส โดยเป็นข่าวที่ได้จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของคนกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งบุคคลบางกลุ่มไม่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะ แต่โดยรวมแล้วในทัศนะของแหล่งข่าวมองว่า ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ที่ทำข่าวทางด้านเศรษฐกิจ เป็นผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้านเป็นอย่างดี และเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา

สำหรับการนำเสนอข่าวบ้านเท็งนั้น ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ส่วนใหญ่ทำข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์รายการของสถานีตนเอง ไม่เปิดกว้างที่จะทำข่าวบ้านเท็งรายการของสถานีอื่น มีเพียงบางช่องเท่านั้นที่ทำข่าวบ้านเท็งโดยเน้นสีสันของวงการ และบ้านเท็งพื้นบ้าน นอกจากนี้การเสนอข่าวกีฬาของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ มักจะเสนอเป็นการปิดท้ายข่าวแต่ละภาค ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แต่ละสถานียังให้ความสำคัญกับข่าวกีฬาไม่มากนัก แม้ว่าจะสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ตามทฤษฎีนี้ แต่ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ควรที่จะนำเสนอข่าวบ้านเท็งอย่างกว้างขวาง และให้ความสำคัญกับข่าวกีฬาที่เป็นส่วนหนึ่งในการให้ความบันเทิงกับผู้ชมมากกว่านี้

และจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิชาชีพ ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ คือ ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทยควรมีการรวมตัวกันเป็นองค์กร มีการวางกรอบการทำงานให้มีมาตรฐาน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอยู่เสมอ และรับฟังความคิดเห็นของบุคคลในสาขาอาชีพอื่นด้วย นอกจากนี้ยังจะต้องมีการพัฒนาจิตสำนึก โดยทำงานอยู่ภายใต้จรรยาบรรณวิชาชีพ และพัฒนาตัวเองด้วยการไม่หาความรู้อยู่เสมอ

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. เนื่องจากการทำวิจัยครั้งนี้ จำเป็นต้องใช้นักการเมือง นักวิชาการ และนักธุรกิจ ที่เป็นแหล่งข่าว และที่เคยเป็นแหล่งข่าว ให้กับผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ เป็นผู้ให้ข้อมูล แต่เมื่อมีการนัดสัมภาษณ์ บุคคลเหล่านี้มักมีภารกิจที่ไม่สามารถปลีกเวลาให้สัมภาษณ์ได้ และปฏิเสธการให้สัมภาษณ์ในที่สุด ผู้วิจัยจึงต้องเลือกท่านอื่นเป็นผู้ให้ข้อมูลแทน
2. การสัมภาษณ์นักการเมือง นักวิชาการ และนักธุรกิจ ส่วนใหญ่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ในมุมมองของผู้บริหาร และผู้ที่เคยเป็นแหล่งข่าว ทั้งที่ในความเป็นจริง การทำงานด้านข่าวโทรทัศน์มีการทำงานเป็นทีม เพราะฉะนั้น ช่างภาพ ซึ่งมีความใกล้ชิดกับผู้สื่อข่าว เป็นอีกผู้หนึ่งที่จะให้ข้อมูลได้ดี จุดนี้จึงทำให้การศึกษามีความลึกซึ้งน้อยลง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะผู้ที่ทำงานอยู่ในสายงานข่าวโทรทัศน์โดยตรง และผู้ที่เป็นแหล่งข่าวให้กับผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรมีการศึกษาจากผู้รับสาร คือประชาชนด้วยว่า ประชาชนมีความเห็นต่อการประกอบวิชาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์อย่างไร ซึ่งอาจจะเปลี่ยนจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ไปเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้สามารถกระจายกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนมากขึ้น
2. จากการศึกษาทัศนคติต่อการประกอบอาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ไทย ผู้วิจัยหวังว่า ข้อมูลหรือประเด็นการศึกษาที่เห็น จะมีส่วนช่วยในการพิจารณาปรับปรุงการที่

จะเข้ามาทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ และดูแลการทำงานของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ให้สอดคล้องกับความเป็นวิชาชีพ รวมทั้งเป็นแนวทางให้องค์กรวิชาชีพที่มีอยู่หรือที่จะจัดตั้งขึ้นมา ได้มีบทบาทต่อการพัฒนาอาชีพผู้สื่อข่าวโทรทัศน์มากขึ้น